

Et gracili curam solatur arundine Cyclops.
 Te memorans, Galatæa, tuo succensus amorē !
 Tum pila, vis animæ qua sese erumpit, in altum
 Tollitur, ac mota trepidans colludit in aura
 Illa diu, prono nec decedit incita casu,
 Spiritus excito pariter ni flamine cesset.
 At mihi non Zephyri venientis sibilus urgens
 Ille ratem, optandus, sileat nemus omne, neque ullæ
 Aëliis spirent emissæ rupibus auræ;
 Posse dabis ramen hanc nubes evadere in altas
 Spontē suæ, postquam certas prius ordine leges
 Aeris, ac varios mecum heic expenderis usus.

Principio terræ vastos circumfluit aer
 Ambit, & insequitur tractus, & mollis eandem
 Induit in faciem sese: nisi fervida quantum
 Asperat ardentis phœbi vicinia ventos
 Illa ciens; quantum Sol ipse, aut proxima sursum
 Luna trahit, tumidoque jubet consurgere dorso.
 Nec vero usque sibi constans (f) infraque supraque
 Aer

(f) Quum sit (per Nevv. in opt. pag. 342.) noster aer a totius atmosphaeræ pondere compressus, densitasque ipsius aeris proportionalis vi comprimenti; insertur, eundem aerem 7. millia passus altum a terra rariorem esse quatuor vicibus, quam in superficie; altum 14. millia passus, rariorem esse 16. vicibus; & ita porro, in pro-
 per-